

Ava Haru

Ava
Maailma

AVA

VVA

Ava Havu

*Avan
Maailma*

© 2016 Ava Havu

Kansi, taitto ja kuvitus: Erja Helena Tanskanen

Valokuvat: Erja Helena Tanskanen ja Antti Forss

Kustantaja: BoD - Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD - Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-263-2

Sisältö

- 8 Johdanto
10 Totuus, jota etsin, piilee sanassa etsin
15 Matkan varrelta
19 Sielun pimeä yö
24 Illuusio
29 Juuret
32 Egon muuttuminen
35 Vastavoima
38 Hetken tila
42 Solujen muuttuminen
44 Kaiken pidin sisälläni
49 Verho väistyy
52 Seitsemän vuotta, seitsemän kuukautta, seitsemän päivää, ja kyllä, seitsemän tuntia.
58 Tantra
61 Säde
67 Henkisyys, juuret
69 Opettelin muistamaan
73 Jälleensyntymästä
75 Näky huhtikuussa
78 Valinta
80 Tunteet
83 Hyvä ja paha
84 Anteeksianto
88 Vielä anteeksiannosta
92 Rajat
94 Matkan varrelta

Uskonto 99

Aika 105

Uni 107

Vielä ajan olemuksesta 109

Kipu ja kuolema 114

Parantaja 120

Näkyni Belgian historian suurimmasta junaonnettomuudesta 122

Tulen kuningatar 123

Riitu 127

Lehmiin nojailija 129

Pomo ja Patu 131

Ilmentämisestä 138

Kadotus 142

Jinjang 144

Viha, epätoivo 145

Merkki 148

Ajatelmaa matkan varrelta 152

Myrsky 164

Harjoituksia 168

Kehitysvamma sielusopimuksena 170

Meditaatio 173

Lootus 174

Olemisen tilasta lähtevä toiminta 176

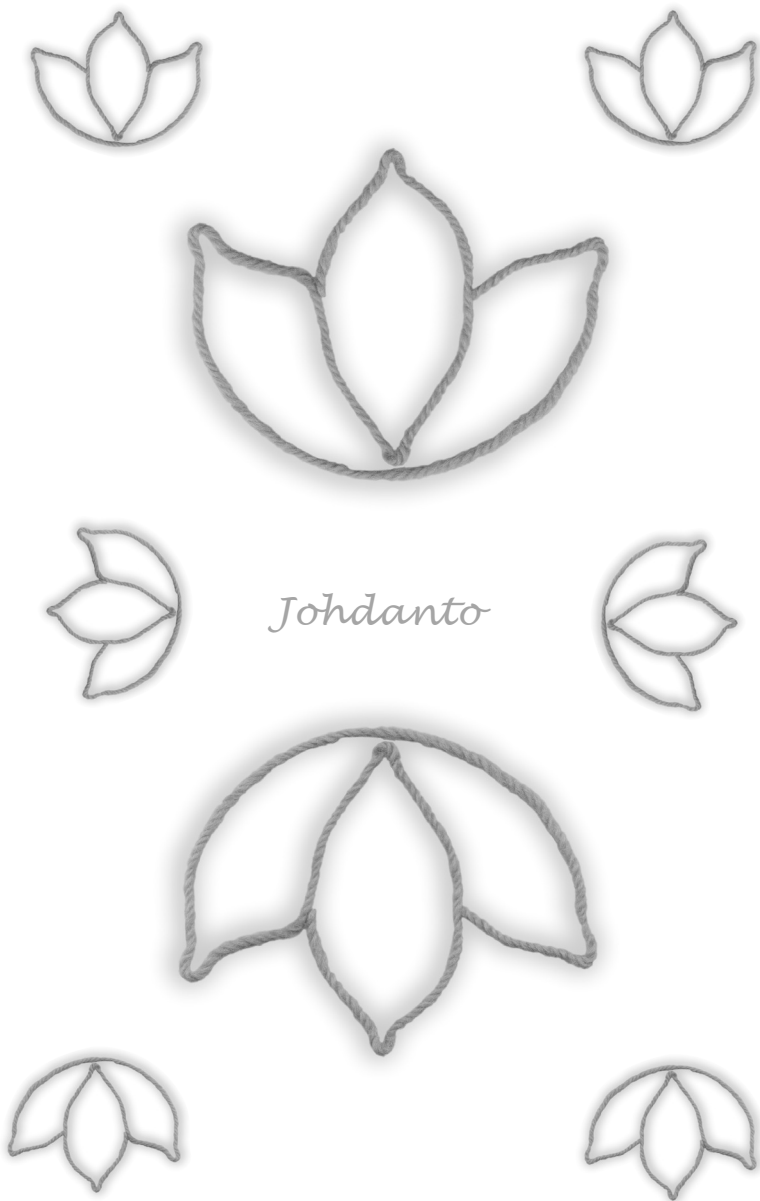
Ilo sisälläni 179

Herääminen 181

Materiaan merkitys 183

Helmiä sioille 191

Sietämätön pulina 195

Aikojen halki kuljen, tunteiden verhon läpi!

Kokemusmaailmani ja vaikeuksien läpielämisen kautta avautunut tieto — niistä kirja syntyi — on lahja, jonka ojennan. Kirja ei syntynyt itse-tarkoituksesta, vaan sisäisen pakon sanelemana ja kertoo tapahtumista, joissa ohjauduin toiseen todellisuuteen. Olin katselija ja kokija samanaikaisesti.

On sinänsä ihme, että olen kirjoittamassa, elämässä arkeani ja kestin kokemani. Jumala yksin ihmisessä tietää minkälaisia kokemuksia hän sallii tapahtuvan, niin eletyssä elämässä kuin hengenmaailmassa, ja voiko näitä edes erotella toisistaan. Vaan mitä ihminen on valmis näkemään? Koska kaikki tieto on ihmisessä, jumalkipinä.

Seitsemän päivää kestävä tapahtumien ketju, vei minut ajattomuuteen. Olin pala äärettömyyttä, osanen sitä. Äärettömyys ja pala samanaikaisesti. Lähestyn asiaa sellaisenaan kokemani kautta. Se on kokemusmaailmani, mutta tulee kuitenkin muistaa että tie on yksilöllinen.

Kirjan sanomana on auttaa ymmärtämään vaikeuksien tarkoitus. Oman alitajunnan, eli tuntemattoman puolikkaan, voima luojana. On tietoisuus, jossa on kaikki. Matka sinne on elämä itsessään ja jokaisella on omansa, yksilöllinen.

Totuus jota etsin, avautui hetkenä jossa on kaikki. Se on yksinkertaisesti oleminen — juurtua, tarttua hetkeen, palata kotiin. Kuinka sen teemme ja miten kaikki avautuu? Totuus on yksilöllinen matka minuuteen, jonkinlainen poiseläminen kaikesta. Poiseläminen aikansa eläneistä käsitteistä, määritelmistä, uskomuksista... Luettelo on loputon missä harhailin-kaan, mutta sitä kautta pois eläen.

Kerron tarinani ja siitä avautuvan tiedon, joka on minulle totta, ja hyväksyneenä oman käsityskykyni rajallisuuden tällä uskomattomalla matkalla. Uskallus ylittää käsityskykyni rajoitteet ja heittäytyä käsittämättömään.

Se, mitä kuvaan, on ääretön mutta sanat piirtelevät rajoja. Tehtäväni on haaste. Pysykää mukana.

Kuolema vapauttaa lopullisuudellaan kaiken, siksi se on uuden elämän vahvin symboli.

*Totuus, jota etsin,
piilee sanassa
etsin*

S elvänäkö, -kuulo, -tunto ovat kaikkien ominaisuuksia, telepaattista tietoa. Ajassa ihminen vielä etsii ulkoisesta auttajia vahvistamaan omaa avautuvaa tietoa niinä epävarmuuden hetkinä, kun ei luota ”näkemäänsä” näkymättömään. On kuitenkin oltava tarkkana, ettei anna päätäntävaltaa kenellekään omista valinnoistaan, vaan ennemminkin kanssamatkaajana rinnalle kulkemaan. Olen itse vastuussa jokaisesta elämäni tapahtumasta valintojeni kautta. Huolimatta siitä, ovatko valinnat alitajuisia tai tietoisia, tapahtuma ilmestyy vasta kun olen valmis vastaamaan seurauksen haasteeseen. Kun olemme valmiit ottamaan vastuun seurauksesta, emmekä etsi syytä ulkoisesta, tieto avautuu sisimmästä ja vapauttaa.

Aikansa annoin vastuun itsestäni ja samalla valinnoistani ulkoisen käsiin, annoin toisten päättää puolestani pelkojen ohjaamiin valintoihin, jotka pohjautuivat tunteeseen — voimani oli pois. Missä oli voimani? Kaikessa, joka mieltäni askarrutti kierteen lailla. Ajatus, tunne, ajatus, tunne kiersi kehää, ja loi tapahtumia. Pelon, eli ehdollistumiin ja uskomuksiin perustuva valinta, on myös vapaan tahdon valinta, usein kuitenkin tiedostamaton ja alitajuisen tunteen puoleensa vetämä.

H enkisyyseni, kuin myös ohjaukseni, perustuu arkiseen elämään, kehoon samaistumiseen. Elämä ihmisenä, siitä irrottautuminen, irrationaalisen kokeman kautta tapahtuva energian muuntautuminen tilaan, jossa irrottaudutaan samaistumisesta tunteeseen, kehoon, mieleen. En puhu niinkään jossain tuolla leijailemisesta, vaan tässä hetkessä olemisen tärkeydestä. Elämän ihmiset, eläimet enkeleinä ja kaikki se mitä on elämänpiirissä on ilmentymä, jokaisen oma luomus. Tapa, jolla näen koen ja kohtelen itseäni, joka minä olen. Tietoisuus, kaikki korkeudet ja syvyydet ovat määritelmiä. Mikä niistä on todellista, mikä ehdollistumiin ja uskomuksiin perustuvia käsitteitä. Korkeuksista syvyyksiin, dualismissa ei ole toista ilman toista. Asiat nähdään vastakkainasettelun kautta; ei hyvää ilman pahaa, eletään tiedoksi kokeman kautta.

Kaikki on värähtelyä, luomisen hyväksi käyttämää polttoainetta. Voin tarttua siihen tai olla tarttumatta. Kaikki joka tapauksessa liikkuu, värähtelee, luo lakkaamatta.

Mitä lähempänä olen, sitä lähempänä olen. Siinä on piilevänä viesti, joka on näkyvänä edessäni. Sisimpäni luo sen tiedon avulla: olen määritellyt tilan ”lähempänä”. Jos olisin ”perillä”, luominen sisäisestä tilasta ”olla perillä” muuntaisi kaiken, ja sitä yksinkertaisemmaksi kaikki muuttuu. Kaikki on omana valintana, sisäinen tieto.

Sanotaan, että kaikki on harhaa. Niin onkin, mutta sen harhan ja kokemuksen kautta avautuu tieto näkemään kaiken mikä on; kokemalla läpieläen, luopumalla kaikesta. Kun tämän ymmärtää, energia eli tila muuntuu, ja tätä kysymystä ei enää tarvita. Kysymys menettää merkityksensä, katoaa ja muuntuu tiedoksi. Miksi puhua harhasta ennen kuin ymmärtää mitä sillä tarkoitetaan? Harha on kaikki vanhat ehdollistumat ja uskomukset, joiden pohjalta tehdään valinnat, jotka perustuvat tunteisiin. Harha on vallassaan pitävä tunteiden verho, joka ilmentää alitajunnan voimalla.

Jumala on tyhjä tila, jossa on kaikki, pyhä universaali äly. Sitä älyä en edes yritä lähteä ajattelun kautta tiedostamaan, enkä edes pystyisi siihen, sillä sen voimassa on kaikki tieto, niin positiivinen kuin negatiivinen, hyvä ja paha.

Kaikkeus on elettävä energia. On pysähdyttävä, antauduttava ja katsottava mitä tapahtuu pelon ja ihmisen käsityskyvyn puitteissa olevan antautumisen tilassa, mitä on niiden tuolla puolen. Pelon, kiinnipitävän rakkauden ja vallan, läpieletty tieto. Uskallus tehdä irrationaalinen eli järjen vastainen valinta, uskallus hypätä tuntemattomaan.

Etsintä, jumala, jota tavoittelen tuolta jostain taivaista, on yksinkertaisesti sisäinen tieto juurtua hetkeen. Henki on kaikkialla aineen läpäisevä kaksisuuntaisuus, jonkinlainen liikkumaton liike. Se on jokaisessa ihmisessä, henkisyys on arjessa ja tavassa kohdata ihminen. Se on sitä, jos

pitää itseään vaikka kuinka henkisenä ja arjen ihmissuhteet menee miten menee, eikä huolehdi itsestään ja läheisistään. Tai toisin päin: ei pidä itseään henkisenä lainkaan ja huulehtii rakastaen kaikesta. Myös se miten elämä kohtelee, kertoo tietoisuudesta. Kaikki vaan on, sitä ei tarvitse ajatella, se vaan on. Ei hyvänä eikä pahana, elämä on.

Ajatuksen voima tunteen herättäjänä on hallitsematon ansa, joka lopulta vie perille. Vaikka moni luulee päinvastaista, teitä on monia ja kaikki vievät kotiin. Matka itsessään on elämä, joka moniulotteisesti elää aikakausia samanaikaisesti. Lapsuuden trauman tunnetilalla ilmennetty tapahtuma ilmestyy eteen elettäväksi niin kauan kun olet sen vaikutuksesta vapaa. Kaikki tuolla ei lopulta ole merkitystä, koska elämä pitää itsessään huolen muutoksesta.

Kirjoittamiseni tarkoitus on herättää oivalluksia ja auttaa sinua löytämään itsesi niistä. Kaikki on sinussa; sisällä, ulkona, kaikkialla. Henkinen matka päättyy, antautuminen, olla rakkaus ja siitä kanssaluomisen tilaan. Rakastaminen on tahtotila. Kuitenkin lineaarisessa ajassa tapahtuva kehitys menee ajassa tapahtumien, asioiden läpielämisen ja irtipäästön kautta, kun on valmis kohtaamaan seuraavan oppitunnin: rakkauden kiinnipitävän siteen irtipäästön oppitunnin.

Lopulta kaikki on vaan oivalluksen päässä. Tähän oivallukseen tarvitsin tapahtumat, joita elämä viskoi eteeni läpielettäväksi. Rakkaudesta ei voi päästää irti, rakkaus on kaikkialla oleva, universaali jonkinlainen täydellisen hyväksymisen tila. Tunteen kiinnipitävästä voimasta, joka pitää vallassaan. Tunne valitsi puolestani ja heitteli sinne tänne. Läpieläminen ja irtipäästö palautti voimani. Palautti tunteeni hetkeen, tietoa antavaksi olemisen voimaksi. Kokemus itsessään oli erikoinen. Jokin tieto minussa laittoi liikkeelle kirjoitusprosessin, tieto että näin on toimittava. Kaikki jää lopulta menneeseen merkityksettömänä, ei suinkaan vähäisenä mutta merkityksettömänä. Eikä se ole missään ristiriidassa, koska asiat vaan on.

Sen olemisen, josta aion kertoa — vai pitäisikö sanoa yritän kertoa ymmärrettävästi (eikä ole tarkoitus väheksyä lukijan käsityskykyä, eikä tapaani kirjoittaa), on vaikeaa. Sille “mikä on tässä maailmassa mutta ei tästä maailmasta” ei löydä helposti sanoja. Energian muoto on kaikki. Luodaan tyhjä tila, joka mahdollistaa vahvempien voimien ilmentymisen. Sen ilmeminen on olemisessa, ei sanoissa eikä ajattelussa. Täytyy olla ja katsoa, eli tehdä havaintoja ja nähdä asiat sellaisenaan vailla vanhoja käsitteitä ja uskomuksia. Vaikka et kuulisi etkä näkisi, oleminen on se mikä jää jäljelle. Oleminen ilman ajattelua.

*Se mitä koin tapahtumasarjassa, tuli yllättäen vastaan. En hakenut koke-
musta, vaan elämä yllättäen heitti sen tielleni. En ollut enää ulkoisen määri-
teltävissä oleva, vaan sisäinen joka heijasti ulkoiseen, valaisi kaikkialle.*

Synnyin maalaistaloon ja ensimmäisiä muistikuvia koin, kun mummini kanssa hoitelin lehmiä. Lehmä liittyy kertomaani oleellisesti, kuten myös muut eläimet, joista myöhemmin kerron.

 len ollut lapsesta saakka selvänäköinen. Minulla on muistikuvia siitä, kuinka ajoittain tiesin mitä kukakin aikoi seuraavaksi kertoa tai tiesin seuraavan sanan, joka sanottaisiin. Se oli minulle luontevaa. Luulin kauan aikaa kaikkien kokevan samoin ja pystyvän osittain lukemaan ajatukseni. Niinpä sulkeuduin itseeni. Aloin varoa omia ajatuksiani, en halunnut ke-

nenkään aavistavan niitä. Jossain vaiheessa ymmärsin etteivät ihmiset pääse toisen pään sisään noin vain. Se oli minulle hämmästyttävä tieto ja aloin pitää itseäni omituisena. Tämä tieto ehkä opetti myös luontevaa ajatusten hallintaa, kun lapsena sitä opettelini.

Selvänäköisyys jotenkin sulkeutui tai jäi taka-alalle vuosiksi. Näyttäytyi vaain ajoittain unina ja aavistuksina. Kunnes se alkoi avautua vuosien jälkeen erinäisten tapahtumien yhteydessä, ja tunsin vahvan kutsun aloittaa toinen työni elämäntapavalmentajana ja näkijä-parantajana. Työt resonoivat elämääni ja toisiinsa täydellisesti. Toinen on niin sanotusti henkinen, toinen vahvasti maadoittava (vaikkakin läsnäolo on paras maadoitus). Koen fyysisen toiminnan välttämättömänä hyvin maadoittavaksi ja kehoni vaatii liikuntaa, ja toiminta tuo hetkeen.

A ikani tein molempia töitä, kunnes kutsu kävi. Aloin saada enemmän tulkintoja, voisin pärjätä, ja lomittajan työtäni en tarvinnut maadoittavassa mielessä. Voisin maadoittaa muun muassa kävelemällä ja muilla ruumiillisilla toiminoilla, joita maatalonpito tarvitsee.

Tarkoitan maadoituksella tavallisia fyysisen elämän juttuja: kotitaloustyöt, ihan arjessa eläminen, kävely... Kaikki maadoitus tuo tähän hetkeen ja hetkessä oleminen antaa suojan. Henkisyiden parissa askartelevana yritin pitää jalat tukevasti maassa, tämän kautta kuljin näkemään jotain ihan muuta. Henkisyys oli siinä missä kaikki muukin: vanha ehdollistuma, joka on ihmisen luoma käsite. Puhun siitä kuitenkin, koska sitä kautta opin ymmärtämään asioita. Luopumisen kautta opin ymmärtämään. Etsintä oli välttämätön, matkaani kuuluva vaihe.

“Kun päästät irti, tyhjiö täytetään”. Sitä olin toistellut asiakkailleni ja tiesin sen toimivan, mutta kuitenkin olin nyt itse luopumassa tiedostani kirjoittamalla kokemussarjasta jonka koin, ja energiasta joka minuun sulautui ja johon itse sulauduin. Kuinka monet kerrat olinkaan istunut kynä kädessäni ja tyhjä paperi edessäni, enkä yhtään ymmärrettävää lausetta pystynyt kirjoittamaan kokemastani.

Kirja pohjautuu kokemukseen
ja sitä kautta heräävään tietoisuuteen.

Kertomus ajasta ajattomuuteen,
molemman tilan läsnäolosta joka hetki — tiedosti sen tai ei.
Kirjan tarkoitus on helpottaa ja inspiroida kanssakulkijaa
avaamaan silmät tähän hetkeen.

Kirja sisältää kertomuksia,
joissa toinen todellisuus on vahvasti läsnä.

Yksilöllinen matka minuuteen, poiselämisen kautta.
Nähdä kaikki uutena ja tuoreena hetkessä,
sitä tarkoittaa ”uusi aika”.

ISBN 978-952-339-263-2

9 789523 392632

BoDTM
BOOKS on DEMAND